Ч. 175. Неділя 81 (1) серпня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ситуация парляментарна. — Борба з дорожнечею мяса. — Справа кретийска а Туреччина.

Всякі чутки що палата послів має бути вже в першій половині вересня скликана, єсть — як доносять з Відня безосновна, а так само має бути неправдою, що президент міністрів бар. Бінерт робить, чи має робити заходи около того, щоби утворити собі парляментарну більшість, на котрій би міг оперти ся. Ціла справа — як доносить кореспонденция Centrum крутить ся около ческої справи, розходить ся іменно о то, щоби якось погодити Чехів з Німцями, та щоби ческий сойм зробити здібним до роботи. В справі сій буде рішати вислід ческо-німецких конференций. Деякі ґазети доносять, що наслідник престола Архікн. Франц Фердинанд дуже настає па то, щоби вже раз якось уладнати ческо-німецкі відносини та щоби довести до порозуміня між Німцями а Чехами. Чи то удасть ся, то инше питане.

Вчерашна рада міністерияльна займала ся справою дорожнечі мяса. Заким ще зібрала ся рада бар. Бінерт відбув конференцию з міністром торговлі і управителем міністерства рільництва, щоби поінформувати ся о ході послідних нарад представителів міністерства торговлі і рільництва в справі дорожні мяса. До заказу вивозу худоби за границю мабуть не прийде, а то не лиш зі взглядів на самі трудности угодові, але також і зі взгляду на численні протести з товариств і кругів рільничих.

На Балкані щось ніби так як би заносило ся на війною. Справа кретийска мимо заходів держав охоронних, щоби єї на якийсь час здушити, зачинає прибирати щораз грізнійші форми, а так само й справа македоньска готова довести до якогось конфлікту межи Болгарією а Туреччиною. Характеристичне ще й то, що „Нов. Время“ заговорило сими днями також о можливости війни, доказуючи, що Росиї грозить велика небезпека зі сторони Австро-Угорщини і Японії. Кризу готова прискорити слідуюча подія на Креті:

Як доносять з Канеї ворожнеча межи мусулманами а християнами на острові стає щораз більше і множать ся ознаки будучого заколоту. Музулмани в Ретимні і Суді підпалили реальности християн, причім один з властителів згорів. Християни знов з мести убили кількох музулманів. Як тепер доносять з Відня мали держави охоронні заявити, що коли би властям кретийскім не удало ся удержати на острові спокою, то команданти воєнних кораблів, котрі стоять під містом одержать приказ висадити войско на остров.

Характеристичне єсть становище Туреччини; она лагодить ся до війни а навіть вже мабуть готова до неї. Шеф турецкого ґенерального штабу Ізед-паша сказав одному з німецких журналістів: Не маємо наміру виступати ворожо против котрого небудь з наших сусідів, однак коли того буде вимагати наша народна честь, що будемо мусіли боронити ся. З власти над Кретою не зрезиґнуємо, армія турецка зуміє виступити против всіх евентуальностий. Наша трета армія, котра в тім взгляді входить в гру, складає ся з 7 дивізий піхоти, 20 полків кавалерії і 7 полків артилерії. На случай мобілізациї зможемо нашу европейску армію виносячу 180.000 мужа поставити так, що будемо готові до війни на два боки. Болгарска армія єсть поважнійшим противником як грецка, але зможе виступити против обох противників. Наша фльота стала ся сильнійшою від грецкої по закупні двох німецких панцирників а жителі азийского побе-

Батьківщина.

(З болгарского — Петка Тодорова.)

(Конець).

Анка ще сама добре не знає, що властиво хоче зробити, але єї немов би щось уносило і она оголомшена не може вже прийти до себе. Вимахує руками, пробігає своїм нервово роздратованим зором по комнаті, якби всьо довкола щось їй шептало, що лише єї одної серце розуміло. І якби зівяле лице єї матери, мовчалива робота Колі і сумний, дзвінкий голос сестрички будили у ній щось незнаного, таємного... І она починає далеко-далеко видіти, богато розуміти...

— А-а-ах! — простогнала крізь зуби і нараз немов почула у своїм стоні приказ, знак до роботи.

— За... задачі на завтра... ще не маю... я мушу їх... — пролітає їй крізь голову; але она ні на хвильку не вагаючись, робить рішучий рух рукою. Якже-ж може она учити ся, коли єї чекає таке велике діло!

Она бачить тепер: єї обовязком помочи матери... усім... Она сильна... Ніщо єї в тім не перешкодить, ніщо не зможе єї здержати.

— Мамо, слухай-но, мамо... напиши-но ти, — знов дала ся чути Пенка — чому то не напишеш до тата? Він же прецї там... у Бозї... Чому не пожалуєш ся єму, мамо? Що?... Напиши, щоби пожалував ся Бозї, що они взяли наш дім... Що, мамо? Таж то наш дім!

Мати подивила ся на дитину і не знала, що має відповісти... Нагадала собі і своїм кігтями на сьвіжо продерло ледви що загоєну рану єї душі. Давнє чутє збудилось у ній і по лици потекли сльози. Склонила безсильно голову на підпесене коліно і заридала...

Пенка подивила ся на неї і немов почула себе винуватою. Єї долішна губа почала дрожати; она стрясла ся цілим тілом і сховавши голову в подолок матери, розплакала ся.

Кольо інстинктовно зірвав ся, як би єго щось потягло до софи. Хотів щось сказати, але нагле щось стиснуло єго за горло, сльози здавили ся і він почав також плакати. І до того глухого плачу все достроїло ся. Всіх огорнуло однакове чутє. Ніяка бесїда не була тут потрібна, ніякі слова, щоби они себе порозуміли...

Лише Анка виступила наперед, перемогла сльози і в тій хвили почула себе такою сильною... Якийсь голос став єї кликати, якась рука вказувала на неї, щось тягло єї з хати. І якби не тямлячи себе, взуває черевики та не надумуючись, не зважаючи на нікого, якби хотіла утечи перед жалем, затріснула за собою двері і пігнала скорим кроком, задихуючись — туди...

І здавало ся, як би у всіх по єї виході блиснула надія: она щось зробить, щось доконає, щось, чого они всї не зазнали і не могли понятп.

II.

Мрачний, холодний вечер окрив засипане снігом подвірє. Анка отворила фіртку і нерішучо ступала наперед. Она напів сьвідома того, що той дім уже чужий, що она не має вже більше права вступати до него. Але та сьвідомість сейчас улітає, скоро лише нагадала собі минувшість, що в сей час і огорнула єї дитячу душу. І їй здає ся, немов опустіла яблінка і сухий виноград і опустілий город і той у темноті потонулий дім заговорили наraз до неї, знакомою її мовою і немов знов она почала жити разом, спільно з цілим тим окруженєм.

Анка ступила два кроки наперед і сховалась у темний кут між городом а кернецею, оперши ся плечима о паркан. І задумчиво почала оглядати все довкола.

— Мене тут ніхто не може побачити — шибло їй через голову. Як би бояла ся перед кимсь, але й сейчас чує, що она має право бути в тім домі, де родила ся, бавила ся, бож прецінь... хоч і чужі люди тут жиють, хоч їх і вигнали звідси, той дім таки їх... їх дім... Щось є таке, що хоч би і що задумало ся кому зробити, то таки не в силі ніхто їм се відобрати... Той їх дім... Она єго знає, він її рідний, дорогий кождий куток, кождий камінь, кожда галузка... Ах, як она єго любить... їх дім!

Тут перед вікнами і коло винограду она учила ся. Тут зливала з Кольом воду, що замерзала через ніч і она потім совгалась по ній

режа суть знаменитим материялом на корабельні залоги. Ми готові і зуміємо боронити ся, коли нас зачіплять.

Болгари під впливом македоньських подій таки пруть до війни. В Софії відбуло ся вчера віче, в котрім взяло участь около 5000 людий а на котрім ухвалено резолюцию, взиваючу правительство, щоби або подало ся до димісиї або виповіло війну Туреччині. В софійских дипльоматичних кругах думають однак, що межи турецким а болгарским правительством прийде до порозуміня що до македоньских шпигунів і з тої причини не дійде до конфлікту.

Ще й слідуючу чутку годить ся занотувати: Сими днями росішла ся чутка, що Порта постановила скликати конференцию в справі установленя автономічного правліня на Креті і покликаня там якогось даньского князя. „Nord Allg. Ztg." стверджує, що в правительственних кругах німецких не знають о тім нічого. Конференция така могла би радити лиш над зміною правнодержавного становища Крети а справа тота могла би війти під обради лиш тоді, коли би єї предложила властителька Крети т. є. Туреччина а то не лежить прецї в єї інтересі. — Віденьска „Presse" пише, що до тамошних кругів політичних не наспіла вість мов би денебудь порушено гадку скорого скликаня кретийскої конференциї. Здає ся, що тою гадкою займають ся виключно лиш в Константинополи.

Новинки.

Львів, дня 20-го серпня 1910

— **Торжество цїсарских уродин** відбуло ся у Львові як звичайно з великою парадою. В навечерие торжества переходили улицями міста войскові орхестри, а відогравши перед головною вартою імн народний розійшли ся по місті. Досьвіта в четвер вистріли з пушок з цитаделї нагадали жителям міста сьвято цїсарске, а о 9 год. рано відбули ся в львівских церквах всїх трох обрядів богослуженя. Богослуженє в латиньскій катедрі, де був Є. Е. п. Намістник, відправив еп. Бандурский, а в церкві св. Юра відправив о. Митрат Білецкий. Для войскової залоги відбула ся полева служба Божа на Янівскім оболоню.

По богослуженях приймав Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский депутациї і репрезентациї, котрі приходили складати ґратуляциї. Прибули Є. Е. Маршалок краєвий гр. Ст. Бадені з членами виділу краєвого, німецкий консуль бар. Реден і російский Ольферієв; іменем гр. кат. капітули оо. Митрати Білецкий і Туркевич і оо. крилош. Войнаровский і Мільницкий. По тім слідувала репресентациї всїляких властий. О 11 годині явила ся депутация львівских Русинів. Речником депутациї був проф. В. Шухевич. В склад депутациї входили ще пп.: др. К. Студиньский, др. Федак, оо. рад. Евг. Гузар і Рудович, директор Нагірний, радн. Кивелюк, др. М. Волошин, др. Ів. Брик, дир. Л. Рожаньский, ред. С. Горук, інжин. Дурбак, П. Делькевич і Ст. Валько. Депутация та репрезентувала товариства: Просьвіта, Н. Т. ім. Шевченка, Днїстер, Кр. Союз кред., Кр. Союз ревіз., Руска Бесїда, Зем. Банк гіп., Зоря, Львівска Русь, Міщаньске Брацтво, Нар. Гостинниця, Боян, Тов. ім. Яксенка, Тов. ім. Котляревского, Сокіл, Кред. Тов. урядн. і сьвящеників, Р. Тов. пидаг., Учит. Громада, Труд, Нар. Лїчниця, Сила Сільский Господар, Земля і кілька инших. П. Намістник подякувавши за желаня, заявив, що перешле їх Монархові. — Відтак явили ся: др. Дудикевич, др. Гриневецкий і др. Глушкевич іменем „Руской Ради", о. Давидяк іменем Галицко Руской Ради, проф. Свистун іменем Тов. ім. Качковского, проф. Костецкий і о. пос. Давидяк ім. Тов. Рольничий Союз. радн. Каз. Тиховский і Вол. Валевский ім. Тов. Защита Земли і т. д. О 4 год. по полудни відбув ся у Є. Е. п. Намістника обід на 67 накрить.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав примариеви і надзвичайному професорови львівского унїверситету д-рови Йосифови Вічковскому за его заслуги около Тов. „Червоного Хреста" кавалерский хрест ордера Франц Йосифа. — Є. В. Цїсар надав громадскому полициянови Ник. Карпякови в Ульвівку сокальского повіта срібний хрест заслуги за зловленє злочинця з нараженєм власного житя.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував канцелїстів Намістництва: Павла Цибульского і Йосифа Обача официялами Намістництва. — П. Намістник надав ветеринярям пов. Мих. Малецкому і Йосиф. Сврві ad personam IX кл. ранги урядників державних.

— **Велика крадіж гроший.** З Триєсту доносять: Тутешна філїя банку Уніон вислала в середу до банку ді Наполї асекурований лист, в котрім було 25.100 лїр (корон). Вчера наспіло з Неаполя телєґрафічне повідомленє, що в куверті замість гроший були лиш вітинки з ґазет. Крадежі доконано в дорозї. Слїдство в сїй справі веде ся.

— **Рабунок.** Вчера рано на площи Стрілецкій якийсь невислїджений доси мужчина допустив ся зухвалого рабунку. О тій порі їхала п. Мария Спалєкова з Кротошина а побіч неї на соломі лежала торба, в котрій було 100 корон і рахунки. Нараз той мужчина приступив до воза, вхопив торбу і втїх. П. Спалєкова так ся перепудила, що не могла завізвати помочи і навіть не знає, як той злочинець виглядав.

— **Нова орхестра войскова.** Краєва оборона стояча залогою у Львові одержала тепер свою орхестру, котра виступила перший раз підчас цїсарского торжества. Полки краєвої оборони не мали доси своїх власних орхестр. Орхестри краєвої оборони не мають бубна а музиканти грають лиш на трубах і флєтах. Орхестри ті ріжнять ся від орхестр лінїєвої піхоти ще й тим, що вояки тої орхестри суть узброєні в малі карабіни і мають брати участь в виправах евентуально в битвах так само як і всї инші вояки. Орхестри складають ся з 48 мужа. Зорґанізовано їх в той спосіб, що з кождої компанії даного полку відкомандировано по 4 вояків.

Що року в лїтї, як дозрівали яблока, она учила ся тут до іспиту, збирала стрясені яблока, що ховали ся в густій зеленій траві...

Нараз побачила на подвірю розтягнені шнурки до сушеня біля. Як же немило се вразило єї! А там — видивила ся тупо перед себе — деж та довга лавка, на котрій звичайно сидів батько по полудни і пив каву? — хто єї звідтам спрятав? Порожне, пусте місце... Анка обернула ся. А! тут в кутї дрова порозкидувані, одно поперек другого; она тут, перше ніколи дров не бачила! І она чує, немов хотять їй щось відобрати, хотять вирвати кусник серця, до чого ніхто не має права.

І в єї души починає щось збирати ся. Она чує, що „то" тепер наступить. Дивне чутє опановує єї і наказує їй забути себе... Она рада-б кричати, щось бурити, іти, скакати, вимахувати руками, топтати ногами — говорити, говорити про щось, чого сама не може висказати. І уривані нервові думки перехрещують ся їй в голові.

Анка дрожить на цїлім тїлї, немов у лихорадці.

В тій хвили бачить проти себе ясно освітлені лямпою вікна. Она бачить виразно мужчину, женщину, кількоро дітий, що вганяють по комнатї, і щось незнане починає горіти в єї души. І бачить она, як женщина звертає ся до мужчини, як порушають ся єї уста; она говорить щось до него. Він махає руками, киває головою. Вкінци всї сходять ся і сїдають кругом стола над їдою. Се видалось їй ще більше чимсь особлившим.

— Чужі люди... їдять вечерю... І сеї ночи будуть спати в їх домі? І они їдять в тій комнатї. Они-ж приймали тут лише гостий. То була їх найкрасша комната і они рідко коли тут входили: та комната була їх сьвяточною комнатою. Ті чужі люди оплюгавлять ту комнату, цїлий дім знищать... їх дім!

І немов подув вихру підняв єї в гору, в єї души продер ся біль, в голові сперлись песні думки і ще живійше починає она вимахувати руками. Она хоче насварити, ганьбити, вигнати їх...

Ноги таки несуть єї до того дому. Непритомна пробігає через подвіре, стає на порозї і немов у снї отвирає двері. Зимна струя воздуха, що вдерла ся до комнати, похнула єї насеред хати, она станула перед ґаздами.

Всї піднесли очи від стола і счудовані вдивили ся в неї.

— Так не йде!... так.. каже мама... так не може бути... Тут для гостий... Ви забрукаєте тут... Так не йде, ні!... — стала кричати, простягла рамена і почала викривлювати пальцями.

— То чия дівчина?

— Що то такого? — Домові здивовані глядять на себе.

— Так не може бути! Так годі! — кричить дальше Анка і дрожить на цїлім тїлї.

Она чує, она сьвідома того, що мусить щось сказати, она не може мовчати; она мусить говорити, кричати і немов божевільна починає верещати:

— Так не йде! Так не може бути! Мама так кажуть... тут для гостий!... Так не повинно бути! Тут заваляно... Так не йде!

Анка викручує пальцї, скаче, уста посинїли, лице зблїдло, очи завернули ся так страшно — і она обезсилена паде зімлїла.

— То... не повинно бути! Тут... ма... тут... — шепить ледви чутно, хвитає руками, кидає ногами...

— Ах!

— Боже! — домові остовпіли. Дїти злякали ся і сховались в кут.

— Чия то дівчина? — питає мужчина.

— Що їй? — Жінка і служниця приступили до неї, щоби єї піднести.

— Зімлїла!

— Оцту, натерти — вмирає! Мусимо єї отямити. — І всї в комнатї бігають, щоби ратувати.

III.

Блїда полумінь сьвічки, що раз то вибухає і на хвильку кидає довкола ясний блиск, то потає і соромливим, синявим огником злизує з кнота товщ, осьвічує злегка Анку, що роздягнена лежить на софі з напів отвореними очима. В єї ногах сидить мати.

В печи горить глухо, довкола непривітна, тяжка тишина.

— Не правда, мамо, Кольо — Пенка зближає ся з розбурханим, шовковим волосєм до матери — що мамо? Кольо таки їх вижене? Він буде сильний, переможе їх і прожене з нашого дому... Що, мамо? Правда, мамо?

І она дивить ся тупо, немов би чогось просила, на воскове лице матери.

Анка мовчки піднесла ся в гору, натягла на груди ковдру і знов опустила безсильно на подушку голову.

Кольо сидить мовчки в темнім кутї. А за замороженими вікнами западає ніч, в котрі незамітно погасне житє.

Всячина

для науки і забави.

— **Воздушна труба.** Недавна катастрофа, яка навістила Коломию, тота страшенна буря, що захопила східну часть міста, позривала дахи з домів та повиривала старі дерева з корінем, була без сумніву воздушною трубою, тим страшним з'явищем природи, яка часто показує ся літом підчас великої спеки в ріжних сторонах. Воздушна труба на маленькі розміра творить ся вже тоді, коли на дворі звіє ся такий вир, що здує порох з улиці листє і солому та крутить ним довкола і піднимає високо в гору. Колиж високо в горі зійдуть ся два противні вітри великої сили, то зробить ся дуже сильний вир, котрий чим більше в долину стає ширший, захоплює все, що знайде на земли і крутить ним довкола так, що зробить ся в горі вузший, в долині ширший стіжок, або й на відворот, в горі широка в долині вузка лійка, показуюча вже здалека дорогу, котрою суне ся вихор. Той стіжок звемо в о з д у ш н о ю т р у б о ю. Коли така воздушна труба звіє ся случайно над водою н. пр. над морем, над якимсь озером або ставом або й над рікою, то вхопить воду і зробить з неї величезний лійковатий стовп т. зв. в о д н у т р у б у. В слідуючім подаємо за Міллером (Kosmische Physik) вельми характеристичний опис воздушної труби, яка дня 1 мая 1835 р. появила ся була під містом Кобленцию а перейшовши опісля на ріку Мозелю перемінила ся на водну трубу.

Около пів до трегої години по полудни звіяв ся був коло Кобленциі на полях належачих до села Наєндорф вировий вихор, котрий за хвильку набрав страшенної сили, звіяв величезний стовп пороху і піску та поніс ним простісенько на той кінчик землї, що творить лївий беріг ріки Рену правим берегом ріки Мозелї. Якусь жінку, що ішла з поля і несла кіш на голові, труба звалила на землю а кіш вхопила та підняла високо у воздух і понесла на другий бік Рену. Той туман пороху, що крутив ся понад землею, був сірої краски і непрозорий та був нахилений в ту сторону, в котру віяв вітер, в горі ширшою частию наперед а долїшну вузшу нібп тягнув за собою. Тота воздушна труба виглядала мов би лійка, котрої кінчик широкий на яких 30 до 40 стіп сунув ся по земли, а котрої горішна часть була три або й чотри рази так широка, як долїшна.

Труба посувала ся дальше зі страшенним свистом. Перший висший предмет, на який попала, то була фабрика сафіяну. Зі страшенним лоскотом зірвала дах з позадного будинку і перекинула єго через головний будинок на яких 40 кроків далеко в поле. При тім побило шиби у вікнах і таки повиривало віконниці і рами вікон. Скіри що були порозвішувані на поді понесло високо у воздух і они літали там мов би чорні птиці.

Звідеи посунула ся трохи до віддаленої ще на яких 100 кроків Мозели і тут нараз ціле видовище змінило ся. З воздушної, чи радше із з е м н о ї т р у б и з р о б и л а с я в о д н а т р у б а. З шаленим шумом підняла ся вода величезним запіненим в споді стовпом високо в гору, але вода поза сим стовпом була зовсїм спокійна. Ширина лїйки займила більше як половину ріки. Прийшовши до кінчика землї між обома ріками, нїби стануля на хвильку, але небавком пустилась в дальшу дорогу.

Ставувши по правім боці Рену кинула воду на яких 8 до 10 стіп високо на землю, вхопила кусень полота на 60 ліктів довгий і він лїтав мов би який стяг. Дерева грубі в промірі на яких 4 до 6 цалів, поломило і порозносило. В кілька мінут опісля все закінчило ся і впав зливний дощ з градом.

Як повинен господар будувати ся?

(Нашим селянам хліборобам під розвагу).

I.

Як повинен господар будувати ся? — На то коротка відповідь: добре, вигідно, дешево і красно. Х а т а к о ж д о г о г о с п о д а р я п о в и н н а в и г л я д а т и я к м а л и й д в і р о к. А чи теперішні хати господарскі виглядають як двірки? Чи теперішний спосіб будованя у наших господарів відповідає вповні потребам господарским? По нашій думці — ні. Правда, міг би хтось на то сказати: як би не відповідав, то люди би так не будували ся, а коли так будують ся як доси, то видко, що їм з тим добре. Ну, певно — можна би на то відповісти — що добре; та же й дїдови з торбами добре, бо инакше не носив би їх. Але то бачите не в тім річ, з чим кому добре, але в тім, з чим було би лїпше. Ми тої гадки, що нашим господарям було би лїпше, як би они инакше будували ся, як доси. Хто не може, то не може; для того нема ради. Але длячого не мав би будувати ся инакше той господар, котрий може а котрий н. пр. змушений ставити собі нову хату та нові будинки? Треба преці в теперішних часах мати попри всяке инше ще й то на увазї, що як лїпше і красша одїж не лиш лїпше сповняє свою задачу, але ще й надає чоловікови більшого значіня і поваги — иноді навіть більше як би він на то поправді заслугував — так і лїпша та красша хата надає господареви більшого значіня а що найважнїйше п і д н о с и т ь в а р т і с т ь є г о г о с п о д а р с т в а і з б і л ь ш а є к р е д и т. Як би хата нашого селянина хлібороба виглядала як малий двірок, то неодин двірский посіпаха не важив би ся заходити на обійстє господаря з такою бутою як то робить нинї.

Як же ставлять ся у нас хати господарскі? Чи практично і з великими вигодами? О тім не треба богато розписувати ся, бо се кождий знає. О практичности нема й бесіди а вигоду робить собі кождий як знає, але звичайно мало дбають про неї, бо вимоги наших господарів дуже малі і скромні. Звичайно складає ся у нас господарска хата з одної комнатки, в котрій варить ся і спить ся, держить ся телятко і поросятко, а через сіни єсть комора. Рідше вже побіч челядиї єсть ще й сьвітличка, призначена, що так скажемо на виставу одежі та подушок. Замість деревляного помосту, єсть лиш вимацена глиною долївка а піч займає мало що не чверть хати. Тоті сільскі печі то вже найнепрактичнїйші і треба би їх конче покасувати. Минули вже ті часи, коли можна було вилежувати ся та вигрівати ся на печи. Тепер треба вже инакше жити. Отже як ставити хати для одної родини господарскої?

(К. б.).

Телеграми.

Прага 20 серпня. Помер тут член палати панів радник Двору Йосиф Ульбріх, професор тутешного німецкого університету.

Варшава 20 серпня. Міністерство просьвіти розіслало до всїх попечителів (кураторів) округів наукових окружник з розпорядженєм, що з надходячим роком шкільним всі приватні жидівскі школи середні, котрі надавали своїм ученикам такі самі права войскові як і державні школи середні, тратять тепер сей привилей. Розпорядженє те не відносить ся до учеників, котрі вже образували ся в тих школах, лиш до ново вступаючих.

Монахів 20 серпня. Вчера в однім з домів настав вибух бензини. Сторожиха дому і якась прачка згинули. Богато людий вирятувала сторожа пожарна. В домі висадило всі шиби; шкода єсть значна.

Цетинє 20 серпня. Наслідник престола кн. Данило виїхав разом з болгарским послом до Бару (Антівараї) на повитанє болгарского короля Фердинанда, котрий з болгарским наслїдником престола приїздить до Чорногори на ювилейне торжество.

Тегеран 20 серпня (Пет. Аґ. тел.) Межи реґентом а кабінетом прийшло до порозуміня і реґент позістає дальше на своїм становищи. В парляменті буде поставлене внесенє, щоби Сакхарови-ханови і Беґір-ханови признати пенсию до кінця житя.

Вашінґтон 20 серпня. Канал панамский отворено по стороні Атлянтийского океана для плавби на просторі 5¹/₂ милї.

Цїна збіжа У Львові.

дня 19-го серпня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	9·30	до	9·50
Жито	6·70	„	6·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний . .	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний . .	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня . .	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова . .	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо . .	—·—	„	—·—
Конюшина червона . .	—·—	„	—·—
Конюшина біла . .	—·—	„	—.—
Конюшина шведска . .	—·—	„	—·—
Тимотка	25·—	„	27·—

За редакцію відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Оповіщенє.

Рада надзираюча Товариства задаткового в Снятині запрашає на

надзвичайні

Загальні збори

котрі відбудуть ся дня 23 серпня 1910 о годині 4-ій по полудни, а в случаю браку комплєту статутом окресленим відбудуть ся того самого дня о годині 5 по полудни.

Порядок дневний:

1) Відчитанє протоколу з послідних зборів.
2) Справа зміни старого статута Товариства з безобмеженою порукою на Товариство з обмеженою порукою.
3) Внесеня членів.

Снятин, дня 6 серпня 1910.

З Ради надзираючої Товариства задаткового.

Секретар: **Иосиф Мушиньский.**

Предсідатель: **Филимон Огоновский.**

Морелї (Дички) 4·25 К, ренґльоти до смаженя 6 К, грушки столові 4 К, яблока папірівки 3·80 К, зелені огірки 3·80 К. помідори 5 К, в кошиках по 5 кґр за післяплатою, не так як другі експортери купують у других, але з власного города висилає

БЕНЗІН ВЕНКЕРТ
Заліщики ч. 1.

Старинні книжки і письма всілякого рода, **печатані і писані рукою,** навіть ушкоджені і неповні, як то: церковні, історичні, поученя, повісти, житя сьв., пісні і т. п. **купую за високу ціну.** Прошу присилати до перегляду, всі кошта зверну осібно.

— Адресувати до —
УРЯДУ ПАРОХІЯЛЬНОГО
в Борусові п. Бориничі
(Borynicze).

Дахівки цементові виробляє ся **найліпше і найдешевше** лише на патентованій машинї дра ҐАСПАРОГО:

„ТРИ ЗВІЗДИ“

Порожні і повні бльоки виробляє ся раціонально на патентованій машині **„Фенікс“**, а пат. **форми** дра Ґаспарого **до виробу бетонових рур** узнано в цілім сьвіті за найліпші.

НАЙЛІПШІ МАШИНИ

до зужиткованя піску доставляє специяльна фабрика
Др. Ґаспарий і С-ка. в **Markranstaedt.**

Заступництво для Галичини:
Цементовий Промисл, Львів, ул. Кароля Людвика ч. 5.

Жадайте специяльний цінник Нр. 126.

Містове Бюро зелїзниць державних
у Львові, пасаж Гавсмана 9
продає білєти на всі зелїзниці в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.